

РЕШЕНИЕ

№ 4067

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4743** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 ДОПК.

Образуване е по жалба на П. Д. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]05, и със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Б. Б. от САК, Срещу Решение № ПИ-175 от 10.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение негова жалба вх.№ С230022-000-0205781 от 26.04.2023 г. срещу Разпореждане за присъединяване изх.№ С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г., издадено от Т. Т. – на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП С. и на основание чл.267, ал.2, т.6 ДОПК е оставена без разглеждане същата жалба срещу Разпореждане за отказ изх.№ С230022-137-0003066 от 04.04.2023 г. и срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С190022-022-0118920 от 13.12.2019 г., издадени от Т. Т. – на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП С..

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на оспореното решение поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Претендира, че не е надлежно уведомен за предприетите спрямо него действия, вкл. покана за доброволно изпълнение или ПНОМ и иска отмяна на наложеното обезпечение поради несъразмерност. Поддържа, че е подал молба вх.№ 94-П-37 от 06.02.2023 г. с искане за отписване на публичните му задължения поради изтекла погасителна давност. Твърди, че с обжалваното Разпореждане за присъединяване изх.№ С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г. публичният изпълнител е допуснал

присъединяване на вземанията, предмет на негова жалба вх.№ С230022-137-0003066/04.04.2023 г. Излага съображение за липса на прекъсване на погасителната давност, което съставлявало основание по чл.173 ДОПК за отписване на всичките му задължения. Претендира се отмяна на решението, връщане на преписката на административния орган и присъждане на разноски.

Ответникът директор на ТД на НАП С., чрез юрк. Й., излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа страна:

С процесното Разпореждане с изх. №С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г., издадено на основание чл.217, ал.2 от ДОПК, към изп. Д. №22040028664/2004 г. са присъединени задължения за здравно осигуряване /ЗО/, универсален пенсионен фонд /УПФ/ и държавно обществено осигуряване /ДОО/ по декларация образец б с №220021400723021 от 06.02.2014 г. Актът е връчен по електронен път на 24.04.23 г.

На 13.12.2019 г. е издадено на основание чл. 195, ал. 1-3, във вр. с чл. 200, вр. чл.201, ал.3 от ДОПК Постановление И.. №С190022-022-0118920/13.12J2019 г. за налагане на обезпечителни мерки за изискуеми публични задължения в размер на 3 441.95 лв. върху следните моторни превозни средства:

- лек автомобил марка „L. R.“, модел „Л. РОВЕР Д.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама №SALLJGBL8GA454434, двигател №22D04675D, година на производство 1991 г., мощност 113 kw.

- лек автомобил марка „R.“, модел „M. C.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама №VF1JA050524065442, двигател №C136075, година на производство 2001г., мощност 75 kw.

- лек автомобил марка „K.“, модел „K.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама №KNEMB754266111349, година на производство 2008 г., мощност 136 kw.

По преписката липсват данни за редовно връчване на постановлението на данъчно задълженото лице.

На основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК, е изпратено и входирано под №433200-145202/19.12.2019 г. заповедно съобщение в Столична дирекция на МВР.

Съгласно получен отговор от отдел „Пътна полиция“ при СДВР, лек автомобил марка „L. R.“, модел „Л. РОВЕР Д.“, рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил марка „R.“, модел „M. C.“, рег. [рег.номер на МПС] към 19.12.2019 г. не са регистрирани на лицето П. К., поради което заповедта е наложен само за лек автомобил марка „K.“, модел „K.“, рег. [рег.номер на МПС] .

На 06.02.2023 г. е постъпило Възражение с вх. №94-П-37 за изтекла давност на всички задълженията по изпълнително дело №22040028664/2004 г. във връзка с декларации образец б с №220021000424833/10.02.2011 г., №220021200848635/14.02.2012 г. и процесната №220021400723021 от 06.02.2014 г.

С Разпореждане с изх. №С230022-137-0003066/04.04.2023. г., публичният изпълнител е прекратил, поради изтекла погасителна давност, събирането на задължения за ДОО по декларация образец б с №220021000424833/10.02.2011 г. В останалата част на разпореждането, органът отказва да погаси по давност задължения за ДОО, ДЗПО и ЗОО по декларация образец б с №220021400723021/06.02.2014 г. Отказът е мотивиран с наличието на предвидените в чл. 172 от ДОПК, правни основания, водещи до спиране на давностните срокове и по конкретно Постановление с изх. №090022-022-

0118920/13.12.2019 г. за налагане на обезпечителна мярка, който съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, спират срока. Разпореждането е връчено на данъчно задълженото лице по електронен път на 07.04.2023 г.

На 24.04.23 г. с Постановление за частична отмяна с изх. №С230022-024-0018608/24.04.2023 г., публичният изпълнител е актуализирал размера на дълга по наложеното обезпечение, като го е оставил в сила за сумата от 2 581.00 лв., в това число лихва: 1 242.56 лв. и главница 1 338.44 лв. Постановлението е връчено по електронен път на 27.04.2023 г.

С жалба с вх. №С230022-000-0184315/12.04.2023 г. по описа ТД на НАП С. жалбоподателят П. К., чрез адв. Б. Б., е оспорил по административен ред Разпореждане за отказ с изх. №С230022-137-0003066/04.04.2023 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С190022-022- 0118920/13.12.2019 г. Направил е възражение за погасяване на задължения за ДОО, ЗО и ДЗПО по декларация образец 6 с №220021400723021/06.02.2014 г., за периода на 01.01.2013 г. - 31.12.2013 г. с дата на доброволно плащане 30.04.2014 г., като изтекли по давност.

С Решение с №ПИ-157/26.04.2023 г. директорът на ТД на НАП С. оставя без уважение жалба с вх. №С230022-000-0184315/12.04.2023 г. по описа ТД на НАП С., подадена срещу Разпореждане за отказ с изх. №С230022-137-0003066/04.04.2023 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №090022-022-0118920/13.12.2019 г, като неоснователна. Решението в връчено по електронен път на 27.04.2023 г.

На 02.05.23 г. от г-н К. е подадена жалба с вх. №94-П-129#1 по описа на ТД на НАП С., адресирана до Административен съд София-град срещу Решение с №ПИ-157/26.04.2023 г., по която е образувано и висящо адм.д.№ 4255/2023 г. по описа на АССГ.

Процесното Разпореждане с изх. №С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г. е оспорено по административен ред с жалба вх.№ С230022-000-0205781 от 26.04.2023 г.

С оспореното в настоящето съдебно производство Решение № ПИ-175 от 10.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. тази жалба частично е оставена без уважение и без разглеждане.

Административният орган е приел, че при наличието на годен изпълнителен титул, са налице материалноправните предпоставки на чл. 217, ал. 2 ДОПК за присъединяване на публичния взыскател към вече образуваното изпълнително производство. Позовал се е на разпоредбата на чл. 221, ал. 3 ДОПК, според която когато са налице няколко отделни изпълнителни основания за различни публични задължения, се образува едно изпълнително дело, като се осигурява отчетност за погасяване на всяко от задълженията. Посочил е, че публичният изпълнител е длъжен да извърши присъединяване на нови публични задължения към вече образуваното изпълнително дело, за да се спази установеният принцип и съответствието с целта на закона.

Изложил е мотиви, че задълженията, присъединени с Разпореждане с изх. №С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г., представляват публично задължение по чл. 162, ал. 2 от ДОПК, с което към изпълнително дело №22040028664/2004 г. са присъединени изискуеми публични вземания по ДОО, ЗО и УПФ. Намерил е за правилна преценката на публичния изпълнител, че са налице предпоставките за присъединяване на взыскателя към образуваното изпълнително производство, тъй като се касаело за публични вземания, които не са погасени в законоустановения срок.

Приел е за неоснователно направеното от жалбоподателя възражение, че материалният закон е приложен неправилно, тъй като установените вземания са по декларации, подадени от задълженото лице с изчислени от него задължения за данъци или ЗОВ.

За да остави жалбата частично без разглеждане органът е съобразил, че възраженията на жалбоподателя срещу Постановление с изх. №0 90022-022-0118920/13.12.2019 г. и Разпореждане с изх. №С230022-137-0003066/04.04.2023 г. са идентични на тези, обективирани в негова жалба с вх. №С230022-000-0184315/12.04.2023 г., по която директорът на ТД на НАП С. се е произнесъл с Решение №ПИ-157/26.04.2023 г.

Решение № ПИ-175 от 10.05.2023 г. е съобщено на 12.05.2023 г. Жалбата вх.№ 94-П-138 от 16.05.2023 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.268, ал.1 ДОПК, от легитимирана страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е допустимо.

Разгледана по същество, е неоснователна по следните правни съображения:

Обжалваното разпореждане за присъединяване е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, в кръга на неговите правомощия, като е издаден в законоустановената форма и притежава всички необходими реквизити, а оспореното решение – от горестоящия орган, компетентен съгласно чл.266, ал.1 от ДОПК. Актовете са мотивирани от фактическа и правна страна. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на лицето срещу Разпореждане с изх. №С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г., или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

По силата на чл.217, ал.1 от ДОПК в производствата по този дял могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Процесното разпореждане за присъединяване е издадено на основание чл.217, ал.2 ДОПК, според който присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми. Видно от текста му, с него към изп.д.№ 22040028664/2004 г. по описа на ТД на НАП С., образувано срещу П. Д. К., са присъединени публични вземания по декларация - обр.б вх.№ №220021400723021 от 06.02.2014 г. за здравно осигуряване, Универсален пенсионен фонд и ДОО.

Няма спор по делото, че спрямо задълженията по тази декларация – обр.б жалбоподателят е направил възражение за погасяване по давност вх. №94-П-37/06.02.2023 г. По това възражение е постановено Разпореждане с изх. №С230022-137-0003066/04.04.2023 г., предмет на разглеждане по Решение № ПИ-157 от 26.04.2023 г., респ. на адм.д.№ 4255/2023 г. по описа на АССГ. Именно в това производство ще бъдат преценени възраженията на жалбоподателя за изтекла погасителна давност, вкл. по процесната декларация образец б с №220021400723021/06.02.2014 г., както и доводите му срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С190022-022-0118920 от 13.12.2019 г., тъй като същото е предмет на Решение № ПИ-157 от 26.04.2023 г. Ето защо в тази част правилно оспорването по административен ред е оставено без разглеждане с оспореното Решение № ПИ-175/10.05.2023 г.

Предмет на разглеждане по същество в настоящето производство са единствено предпоставките за присъединяване по чл.217, ал.2 от ДОПК. Както правилно е посочил решаващият орган – задълженията по декларация – обр.б са публични държавни вземания по чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, въз основа на които може да бъде предприето принудително изпълнение (чл.209, ал.2, т.2 ДОПК). С това е налице годен изпълнителен титул, поради което са налице материалноправните предпоставки на чл. 217, ал. 2 ДОПК за присъединяване на това вземане към вече образуваното изпълнително производство, както правилно е приел ответникът. Обосновано е и позоваването на разпоредбата на чл. 221, ал. 3 ДОПК, според която когато са налице няколко отделни изпълнителни основания за различни публични задължения, се образува едно изпълнително дело, като се осигурява отчетност за погасяване на всяко от задълженията. Именно това е сторено с оспореното Разпореждане изх.№ С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г., което присъединява към образуваното срещу жалбоподателя изпълнително производство допълнителни негови публични задължения по подадена от него декларация – обр.б. Както се посочи, спорът относно погасяването им по давност е предмет на друго производство, поради което не е накърнено правото на защита на лицето.

Възраженията му, че не е бил надлежно уведомен за предприетите спрямо него действия, вкл. чрез покана за доброволно изпълнение, са ирелевантни към настоящия спор за законосъобразност на разпореждане за присъединяване по чл.217, ал.2 от ДОПК. Останалите доводи в жалбата касаят Решение № ПИ-157/26.04.2023 г., поради което също са неотнормими.

По изложените съображения, правилно и законосъобразно решаващият орган е приел, че са налице основанията по чл.217, ал.2 от ДОПК за присъединяване към изп.д.№ 22040028664/2004 г. по описа на ТД на НАП С., образувано срещу П. Д. К., на публичните вземания по декларация - обр.б вх.№ №220021400723021 от 06.02.2014 г. за здравно осигуряване, Универсален пенсионен фонд и ДОО, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването и в частта, с която жалбата е оставена без уважение.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 от АПК и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното, Административен съд София – град, I отделение, 69-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Д. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]05, и със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Б. Б. от САК, Срещу Решение № ПИ-175 от 10.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без уважение негова жалба вх.№ С230022-000-0205781 от 26.04.2023 г. срещу Разпореждане за присъединяване изх.№ С180022-105-0288660 от 21.09.2018 г., издадено от Т. Т. – на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП С. и на основание чл.267, ал.2, т.6 ДОПК е оставена без разглеждане същата жалба срещу Разпореждане за отказ изх.№ С230022-137-0003066 от 04.04.2023 г. и срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С190022-022-0118920 от 13.12.2019 г., издадени от Т. Т. – на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА П. Д. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]05, да
заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.
Решението е окончателно съгласно чл.268, ал.2 ДОПК.

СЪДИЯ: